

PATRIA MEA

să nu-ndrăznești să te cațări pe
munții mei – dacă nu ești în stare să vezi
curgând – pe toți versanții lor – orbitor
sânge de
îngeri – în miezul
zilei

să nu-ndrăznești să pășești pe
pământul de cristal
mântuit - al
câmpiilor mele – dacă nu ești în stare și
încă nu vrei - să te
scufunzi – până deasupra de creștet – în
oceanele de furie extatică ale
martirilor mei

să nu-ndrăznești să scoți o
vorbă – despre strămoșii mei – despre
dumnezeul meu - dacă nu ești în stare să te
răstignești - de bună-voie și
cu bucurie cerească - pe
Stejarul-Zeu (stârnit furtunos din afundul
pământului meu - de
Vijelia Iubirii
Mistice)...

să nu-ndrăznești să te-ableci și să
bei din izvoarele și pâraiele văilor
mele – dacă nu ești în stare să tremuri smerit de
toate minunile grele - sărutând în ele întreg
Iconostasul de Seară al
Hristosului Primăverii
mele

...să nu care cumva să-ndrăznești! – altfel
toate fulgerele stelelor vor
cădea peste tine - și te-or arde de
viu – până când nu va mai rămâne din tine decât o
șoaptă miloagă – o rugăciune încenușată-n
șoaptă – prin care însuși să ceri– cu
gura și gâttelejul tău
nevăzute – Atotputernicului și
Ielelor mute - să te preschimbe în cea mai umilă
făptură de gâză – fășâind sfioasă – ba chiar
înfricoșată – grozav tremurând la
umbra vreunui fir de
firavă iarbă...

...de acolo – din beznenele buruienii - vei
auzi - în genuni - cum ciclopic trosnesc
rădăcinile de oase-nsângerate ale
munților - ale
câmpilor și apelor
mele – toate fiind
cu totul alte lumi și
istorii și osii și
binecuvântate planete
sfinte – vizibile numai din
raiuri și din pioase rămășițe de
minte...

de acolo – de sub umbra cuminte a
ierburilor – îți
vei începe călătoria spre Înaltul
Pol al Uluirii - călătoria prin care-i vei
cunoaște și vedea – „*față către față și
Duh către Duh*” – de la trăsnet de pisc - până la
noptaticul stuh - pe strămoșii
mei – cei
care țin pe sfânta-le spinare - și
iarbă și munte și
mare...

...îți vei cunoaște
îndeaproape și străluminat – pe strămoșii mei și
pe Împărat – pe strămoșii mei cei din
firi - toți
îngeri și martiri...

... de acolo – de sub umbra cuminte a
ierburilor – îți vei începe
călătoria-ntru Mire – adică
de-a le-nvăța și-a le
știre (cu palmele și
tălpile-acum arse-n piroane!) – pe toate-ale mele
icoane – și crucile
învierii – cu tot cu patrafirele
primăverii...

strămoși - vremi barbare - icoane de
martiri - turme de
stele și năzdrăvane
mioare – precum și stâlpii de Lună – de
Măiestre și
Soare – vor veni - toate - peste tine să te
măsoare - ca să renaști într-o
floare

spre a te
recunoaște - toatele aste se vor
scurge sublim – precum mirul și
lumina de Paște – de pe
fruntea fulgerată de
viața-nviată (adică de pe
fruntea învăpăiat înspănată) a
Patriei mele

se vor scurge sudorile Ei
apoteotic fulgerate - până peste
sudorile spaimelor frunții tale-n dreptate – sudori – deocamdată
lingând ca-n
amușinare de fiară - o frunte fără nicio
țiară - frunte joasă - neștiutoare și de
ursitori blestemată

...sudorile tale - prelinse noros
noroios și trândav - peste
buzele gurii celei scrâșnind vineți
spiriduși – peste buzele gurii tale - celei
mestecând măcinând încă-năuntru
nerodnicele cenuși

...gura ta - care
nimic nimănui nu poate încă a-i
mărturisi - îngăima ori a-i
spune – pentru că buzele-i sunt
îngrozite - înnebunite și
mute (vădanele
strune!) - de
atâta cotidiană - împrăpătată de
veci și firească
Minune

Adrian Botez